

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.90/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către Biroul Vamal Tg.Mureș, asupra contestației formulate de **dl. X**, împotriva actului constatator privind taxele vamale și alte drepuri cuvenite bugetului și a procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent.

Întrucât în cauză a fost declanșată procedura de cercetare penală, prin Decizia nr.211/2004, D.G.F.P. Mureș a suspendat soluționarea contestației până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Serviciul Juridic din cadrul D.G.F.P. Mureș a comunicat faptul că, prin Sentința pronunțată de Tribunalul Mureș rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr.263/2005 a Curții de Apel Mureș s-a admis acțiunea formulată de dl. X, împotriva Deciziei nr.211/2004 a D.G.F.P. Mureș și s-a dispus soluționarea pe fond a contestației.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este în competența organelor specializate din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se reține că, la controlul “a posteriori” efectuat asupra certificatului EUR. 1 - document în baza căruia la importul autoutilitareii derulat în baza chitanței vamale s-a acordat regimul tarifar preferențial prevăzut de Protocolul nr.4 referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001 - nu a fost confirmată autenticitatea acesteia de către autoritatea vamală germană.

În consecință, prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului încheiat de organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș s-a stabilit în sarcina d-lui X, o diferență de drepturi vamale reprezentând taxe vamale și lei noi reprezentând taxă pe valoarea adăugată).

Totodată, prin procesul-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș au stabilit în sarcina petentului dobânzi și penalități de întârziere .

B) În susținerea contestației înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș petentul invocă următoarele:

- la data vămuirii a beneficiat de regim tarifar preferențial datorită faptului că autoturismul este fabricat în comunitatea europeană, lucru cert și

necontestat, confirmat de certificatul EUR 1 emis de autoritatea vamală germană. Persoana care i s-a eliberat certificatul EUR 1 nu poate avea influență asupra valabilității certificatului deoarece, cu siguranță, dacă autoturismul nu ar fi fost fabricat în comunitatea europeană autoritățile vamale germane ar fi refuzat eliberarea certificatului constatator;

- este surprinzător ca după aproape doi ani să constate că un document emis de autoritățile germane este incorect eliberat, și ca atare este obligat, în calitate de cumpărător, la plata unor sume pe care consideră că nu le datorează;

- cert este că autoturismul importat a beneficiat de un regim tarifar preferențial, în momentul întocmirii chitanței vamale definitive, acordat de către Biroul Vamal Tg.Mureș;

- autoturismul a fost achiziționat dintr-o țară comunitară (Germania), actele de proveniență sunt legale, întrucât în caz contrar nu s-ar fi putut efectua omologarea la Registrul Auto Român și înscrierea în circulație.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, la importul derulat de dl. X în baza chitanței vamale s-a acordat un regim tarifar preferențial, pe baza datelor înscrise în certificatul EUR. 1 în temeiul Protocolului privind definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001.

Potrivit adresei Autorității Naționale a Vănilor, înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș administrația vamală germană a comunicat faptul că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului de origine EUR 1, nu a răspuns solicitărilor scrise ale administrației vamale germane și nu a prezentat documente în vederea dovedirii originii bunurilor. În consecință nu se poate confirma corectitudinea datelor înscrise în certificat, și autoutilitara, acoperită de certificatul în cauză, nu beneficiază de regimul tarifar preferențial.

În drept, la art. 105 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, se precizează: “Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale **se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor** și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu. De asemenea, art. 16 din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001 prevede: “Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;[...].”

Autoritatea vamală română a prezumat până la proba contrară caracterul licit și *bona fides* a operațiunii vamale prin faptul că inițial autoutilitara importată de acesta a fost taxată ținându-se cont de regimul tarifar preferențial, fiind luat în considerare certificatul EUR. 1.

În temeiul art.106 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001: “Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri:

a) când se constată neconcordanțe între datele înscrise în dovada de origine și celelalte documente care însoțesc declarația vamală. În acest caz regimul preferențial se acordă numai după ce se primește rezultatul verificării, care atestă conformitatea;

b) când se constată neconcordanțe formale care nu impietează asupra fondului. În aceste cazuri autoritatea vamala acordă regimul preferențial și ulterior solicita verificarea dovezii de origine;

c) **în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine.”**

De asemenea, la art.32 din protocolul menționat anterior se prevede că “1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu **autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. [...]**

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau **dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale”.**

În temeiul actelor normative anterior citate, în mod corect pentru bunul introdus în țară în baza certificatului de origine EUR 1, autoritatea vamală a solicitat autorității emitente a certificatului de origine **verificarea realității datelor din dovada de origine și a autenticității acestuia, respectiv a originii bunului importat.** În forma în care a fost prezentată, dovada de origine nu putea fi invalidată pe loc de către birourile vamale, în lipsa unui control efectuat de autoritățile vamale din țara exportatorului, la sediul acestuia.

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este reglementată de art.17 din protocolul în baza căruia a fost acordată preferința tarifară, care prevede:“1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat. [...].

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.[...].”

Faptul că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului EUR 1 nu a răspuns solicitărilor scrise ale administrației vamale germane și nu a prezentat documente în vederea dovedirii originii bunurilor, este o încălcare a procedurii reglementată de același protocol în baza căruia a fost solicitată preferința tarifară.

În temeiul art.32 alin.(6) din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192, aprobată prin Legea nr.151/2002 întrucât răspunsul dat de autoritatea vamală germană, nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în mod legal a fost refuzată acordarea preferințelor și a fost stabilită diferența de drepturi vamale prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului. Nu este de natură a conduce la soluționarea favorabilă a contestației susținerea petentului că autoturismul importat a fost achiziționat dintr-o țară comunitară (Germania) și actele de proveniență sunt legale întrucât exportatorul care a solicitat documentul în baza căruia petentul a cerut preferința tarifară nu a respectat normele în domeniu, iar autoritatea vamală germană nu comunică suficiente date pentru determinarea autenticității certificatului EUR 1, document necesar pentru acordarea preferinței tarifare. Dacă importatorul consideră că a fost indus în eroare de exportator, el are posibilitatea de a acționa pentru recuperarea pagubelor de la acesta, bugetul statului urmând a nu fi privat de sumele care i se cuvin.

Cu privire la afirmația petentului că este surprinzător ca după aproape doi ani să se constate că un document emis de autoritățile germane este incorect eliberat și ca atare este obligat, în calitate de cumpărător la plata unor sume pe care consideră că nu le datorează, pe lângă prevederile legale mai sus citate se mai reține și faptul că art.61 alin.1 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României prevede că: “(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor”, respectiv cele precizate la art.373 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, potrivit căreia “Controlul vamal ulterior se exercită pe o perioadă de 5 ani de la data acordării liberului de vamă. În cadrul aceluiași termen pot fi încasate sau restituite diferențe de drepturi vamale constatate”.

Având în vedere cele reținute mai sus, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de dl. X în ceea ce privește obligațiile reprezentând taxe vamale și taxa pe valoarea adăugată.

În conformitate cu prevederile art.141 coroborat cu art.144 alin.1 lit.b din Legea nr.141/1997 datoria vamală, care pentru motivele prezentate este mai mare decât cea achitată când autoritatea vamală română a prezumat caracterul licit și *bona fides* a operațiunii vamale la care a fost solicitat regimul vamal preferențial, se naște la data înregistrării chitanței vamale. În consecință, în temeiul art.13 și art.13¹ din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr.108/1996, art.13, art.14 alin.1 și art.169 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind executarea creanțelor bugetare, respectiv art.109 și art.114 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, petentul datorează dobânzile și penalitățile de întârziere calculate pentru neplata diferenței de drepturi vamale.

Avându-se în vedere cele anterior menționate precum și că petentul nu aduce nici un argument cu privire la cuantumul dobânzilor și penalităților de întârziere, cota de dobânzi și penalități aplicată, data de la care au fost calculate dobânzile și penalitățile, însumarea produselor dintre baza de calcul a majorărilor, dobânzilor și penalităților, numărul de zile de întârziere și cota de majorări, dobânzi și penalități aplicată, precum și faptul că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitele, iar în sarcina petentului

a fost reținut ca fiind datorate debite reprezentând taxe vamale și taxă pe valoarea adăugată, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și pentru capătul de cerere privind dobânzile și penalitățile de întârziere.